

บทที่ 5

อภิปรายผลและสรุปผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชั้นชุดของตัวแปรนิสัยการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 8 ตัวแปรคือ ทักษะการทำแบบทดสอบ การอ่านตำราเรียน การบริหารเวลา การบริโภคที่มีผลต่อการเรียน ทักษะการจดบันทึก ความมุ่งมั่นและความจำ การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และทักษะด้านคำศัพท์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรนิสัยการเรียนกับผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และเพื่อสร้างสมการถดถอยพหุคูณทำนายผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้วยชุดของตัวแปรนิสัยการเรียน ด้านทักษะการทำแบบทดสอบ การอ่านตำราเรียน การบริหารเวลา การบริโภคที่มีผลต่อการเรียน ทักษะการจดบันทึก ความมุ่งมั่นและความจำ การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และทักษะด้านคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 434521 วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำภาคปลายปีการศึกษา 2551 จำนวน 140 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสำรวจนิสัยการเรียน (Student Study Habits Inventory) ซึ่งพัฒนาจากแบบสำรวจของมหาวิทยาลัยเฟอร์ริสสเตต (Ferris State University) รัฐมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา และแบบทดสอบวัดผลผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ ผู้วิจัยสร้างด้วยตนเอง จากคำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการผ่านการตรวจสอบและเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาดังกล่าว

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้โปรแกรม SPSS และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน และแบบเป็นขั้นตอน ใช้โปรแกรม LISREL 8.80 (STUDENT EDITION)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชั้นชุดของตัวแปรนิสัยการเรียน ปรากฏว่า ตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบ มี 7 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการอ่านตำราเรียน มี 6 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการบริหารเวลา มี 5 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการบริโภคที่มีผลต่อการเรียน มี 4 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรทักษะการจดบันทึก มี 8 ตัวบ่งชี้

ตัวแปรการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา มี 5 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรความมุ่งมั่นและความจำ มี 4 ตัวบ่งชี้ และตัวแปรและทักษะด้านคำศัพท์ มี 5 ตัวบ่งชี้ ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

2. ตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบ ตัวแปรการอ่านตำราเรียน และตัวแปรทักษะด้านคำศัพท์ มีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .47

3. ตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบ (TEST) ตัวแปรการอ่านตำราเรียน (READ) และตัวแปรทักษะด้านคำศัพท์ (VOCAB) ร่วมกันทำนายตัวแปรผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ACH) ได้ร้อยละ 22.00 และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุคูณทำนายผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ACH) ได้ ดังนี้

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ

$$ACH = 26.72 - 3.95 (TEST) + 3.70 (READ) + 1.42 (VOCAB)$$

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{ACH} = -0.61 Z_{TEST} + 0.57 Z_{READ} + 0.27 Z_{VOCAB}$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรนิสัยการเรียน 8 ด้าน คือ ทักษะการทำแบบทดสอบ การอ่านตำราเรียน การบริหารเวลา การบริโภครที่มีผลต่อการเรียน ทักษะการจดบันทึก ความมุ่งมั่นและความจำ การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา และทักษะด้านคำศัพท์ เป็นองค์ประกอบของชุดของตัวแปรนิสัย

ผลการวิจัยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชุดของตัวแปรนิสัยการเรียนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 8 ตัวแปร ปรากฏว่า ตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบ มี 7 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการอ่านตำราเรียน มี 6 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการบริหารเวลา มี 5 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการบริโภครที่มีผลต่อการเรียน มี 4 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรทักษะการจดบันทึก มี 8 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา มี 5 ตัวบ่งชี้ ตัวแปรความมุ่งมั่นและความจำ มี 4 ตัวบ่งชี้ และตัวแปรและทักษะด้านคำศัพท์ มี 5 ตัวบ่งชี้ ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน เพราะการเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ การเรียนที่ดี จะต้องนิสัยการเรียน หรือนิสัยการเรียนที่ดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยเฟอร์ริสสเตต (Ferris State University) ที่ได้จัดทำแบบสำรวจนิสัยการเรียน โดยแบ่งนิสัยในการเรียนของนักศึกษา ออกเป็น 8 ด้าน คือ ทักษะการทำแบบทดสอบ การอ่านตำราเรียน การบริหารเวลา การบริโภครที่มีผลต่อการเรียน ทักษะการจดบันทึก ความมุ่งมั่นและความจำ การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และทักษะด้านคำศัพท์ และ สอดคล้องกับ ไลท์ (Wright, 1983) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ

ตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา กับองค์ประกอบที่มีใช้สติปัญญาในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี องค์ประกอบที่มีใช้สติปัญญา และนิสัยในการเรียน ซึ่งเป็นตัวทำนายหนึ่ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ชุดของตัวแปรนิสัยการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผลการวิจัยประเด็นนี้มีความสอดคล้องและและ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

ตัวแปรการอ่านตำราเรียน และตัวแปรทักษะด้านคำศัพท์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน แสดงว่า การที่ผู้เรียนมีทักษะด้านการทำแบบทดสอบ มีทักษะด้านการอ่านตำราเรียน และมีทักษะด้านคำศัพท์ที่ดีจะส่งผลให้มีผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ โอวีอูบูไซค์ และคณะ (Onwuegbuzie et al., 2001) ศึกษาเรื่องบทบาทของความสามารถทางการเรียนวิชาวิธีการศึกษาของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า นิสัยการเรียนวิชาวิธีการศึกษาของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจำแนกได้ 5 ด้าน คือ แรงจูงใจ การจดบันทึก การบริหารเวลา เทคนิคการเรียน และทักษะการอ่าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แนวคิดของ วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง (2529) ความสามารถในการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจ ในขณะที่อีกหลายคนอ่านได้ช้าและเกิดอุปสรรคในการอ่าน การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ซึ่งการที่ผู้อ่านจะมีความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับ ระดับสติปัญญา ความรู้ในด้านของคำศัพท์ ภูมิหลังในเรื่องของความรู้และประสบการณ์ ความพร้อมของร่างกาย อารมณ์ และสภาพแวดล้อม

ตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน แสดงว่า อาจจะเนื่องมาจากตัวแปรทำนายมีความสัมพันธ์กันเองสูงจึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ในทางลบ สอดคล้องกับแนวคิดของ บุตา รักไทย และณัฐพงษ์ เกศมาริช (2548) ข้อสอบอัตนัย เป็นข้อสอบผู้สอบจะต้องคิดหาคำตอบทั้งหมด ไม่มีโอกาสเดาสุ่มคำตอบโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วย แต่กระนั้นคนที่มีความรู้ ความจำพอ ๆ กันสองคน ก็อาจได้คะแนนต่างกันจากการทำข้อสอบอัตนัย ชุดเดียวกัน ทั้งนี้เพราะอีกคนหนึ่งมีวิธีทำข้อสอบที่ดีกว่า จึงได้คะแนนสูงกว่า ซึ่งวิธีที่ทำให้ได้คะแนนสูงกว่า

ตัวแปรการบริหารเวลา ตัวแปรการบริโภคที่มีผลต่อการเรียน ตัวแปรทักษะการจดบันทึก ตัวแปรความมุ่งมั่นและความจำ และตัวแปรการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แสดงว่า ผู้เรียนส่วนมากมีทักษะด้านการบริหารเวลา มีทักษะด้านการบริโภคที่มีผลต่อการเรียน มีทักษะด้านการจดบันทึก มีทักษะด้านความมุ่งมั่นและความจำ และมีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้เรียนที่ความสามารถทั้ง 5 ด้าน จึงไม่ส่งผลให้มีผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สเวนนี่ (Sweeney, 1993) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้มีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ กับการพึงพอใจในงาน ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความมีอิสระในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า ถ้าครูเข้าร่วมในการตัดสินใจในการทำงานมากขึ้น จะทำให้มีความพึงพอใจในงาน มีความต้องการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และมีความต้องการมีอิสระในการทำงานเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย และสอดคล้องกับ ฮัทแมน (Hutman, 1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความนับถือตนเองกับผลการปฏิบัติงาน โดยวิเคราะห์ตามประเภทของความนับถือตนเอง ที่มาของผลงาน การกำหนดความนับถือตนเองและวิธีการวัดความนับถือตนเอง พบว่า ความนับถือตนเองกับผลการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริยา สัมมาวาท (2541) พบว่า นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีการบริหารเวลาในทุกขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์การใช้เวลา การกำหนดเป้าหมายของการใช้เวลา การดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ และการประเมินผลการใช้เวลา แต่นักศึกษามักมีปัญหาในเรื่องการขาดความสม่ำเสมอในการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เนื่องจากขาดการวางแผนที่ดีหรือนิสัยผัดวันประกันพรุ่ง ทางด้านการใช้นั้นนักศึกษาให้ความสำคัญในการแบ่งเวลาให้ตนเอง ครอบครัว และเพื่อนตามลำดับ โดยใช้เวลาในการเรียนและแบ่งเวลาในการนอน และพักผ่อน ออกกำลังกายตามสมควร และใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ แต่ไม่สอดคล้องกับ (Onwuegbuzie et al., 2001) ศึกษาเรื่องบทบาทของความสามารถทางการเรียนวิชาวิธีการศึกษาของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า นิสัยการเรียนวิชาวิธีการศึกษาของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจำแนกได้ 5 ด้าน คือ แรงจูงใจ การจดบันทึก การบริหารเวลา เทคนิคการเรียน และทักษะการอ่าน

3. สามารถสร้างสมการถดถอยพหุคูณทำนายผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้วยชุดของตัวแปรนิสัยการเรียนด้านทักษะการทำแบบทดสอบ การอ่านตำราเรียน การบริหารเวลา การบริโภคที่มีผลต่อการเรียน ทักษะการจดบันทึก ความมุ่งมั่นและความจำ การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และทักษะด้านคำศัพท์

ตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบ ตัวแปรการอ่านตำราเรียน และตัวแปรทักษะด้านคำศัพท์ ร่วมกันทำนายตัวแปรผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ร้อยละ

22.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของ โอวีอูบูไซต์ และคณะ (Onwuegbuzie et al., 2001) ที่ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของความสามารถทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษาของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ปรากฏว่า นิสัยการเรียนวิชาวิจัยทางการศึกษาของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจำแนกได้ 5 ด้าน คือ แรงจูงใจ การจดบันทึก การบริหารเวลา เทคนิคการเรียน และทักษะการอ่าน สอดคล้องกับ ไลท์ (Wright, 1983) ได้ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบทางด้านสติปัญญากับองค์ประกอบ ที่มีใช้สติปัญญาในการทำนวยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา สามารถ ทำนวยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี องค์ประกอบที่มีใช้สติปัญญา และนิสัยในการเรียน ซึ่งเป็น ตัวทำนวยหนึ่ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้อง กับ จันทรพร วงศ์สธิรยา (2527) ได้ศึกษาการทำนวยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยองค์ประกอบคัดสรรที่เป็นลักษณะของนักเรียนในด้านความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ทักษะคดีที่มี ต่อวิชาวิทยาศาสตร์ และนิสัยในการเรียน พบว่า ความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ทักษะคดีที่มีต่อ วิชาวิทยาศาสตร์ และนิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวทำนวยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดี คือ นิสัยทางการเรียนโดยมีความสามารถในการทำนวยได้ร้อยละ 4.04

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทาง พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คือ ทักษะการทำแบบทดสอบ การอ่านตำราเรียน และทักษะด้านคำศัพท์

1. การอ่านตำราเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้นผู้เรียนควรมีการอ่านบทเรียนก่อนเรียนเพื่อที่ ขณะที่เรียนจะสามารถทราบถึงเนื้อหาของบทเรียนอย่างคร่าว ๆ ก่อนเวลาที่เรียน เมื่อเรียนจะได้ทำ ความเข้าใจกับบทเรียนที่อาจารย์บรรยายได้ง่ายยิ่งขึ้น และหลังจากการเรียนหากมีบทเรียนส่วนใด ไม่เข้าใจก็ควรสอบถามจากอาจารย์หรือค้นคว้าเพิ่มเติม นอกจากนี้ขณะอ่านตำราเรียนควรมีการขีด เส้นใต้ข้อความสำคัญหรือทำเครื่องหมายเพื่อให้เห็นได้ง่ายเมื่อกลับมาทบทวนอีกครั้ง

2. ทักษะด้านคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้นผู้เรียนควรมีการศึกษาคำศัพท์เฉพาะทางด้าน การวิจัย เพื่อจะได้จดจำและเข้าใจความหมายได้ดี และไม่ต้องทบทวนความหมายของคำศัพท์ในขณะที่ เรียน และหากจำความหมายของคำศัพท์ได้แล้วผู้เรียนจะสามารถเข้าใจบทเรียนและสิ่งที่อาจารย์ บรรยายในห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรนำตัวแปรทางอื่น ๆ เข้ามาศึกษา เช่น เพศ อายุ การศึกษา สาขาที่เรียน เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นต้น เพื่อศึกษาว่าตัวแปรทางประชากรศาสตร์ใดส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. ควรมีนำชุดตัวแปรนิสัยการเรียนไปศึกษากับการเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เป็นวิชาบังคับที่มีผู้เรียนแตกต่างกัน เนื่องจากวิชาต่างๆ มีเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้แตกต่างกัน อาจส่งผลให้นิสัยการเรียนแตกต่างกัน
3. ควรมีการนำชุดตัวแปรนิสัยการเรียนไปศึกษากับผู้เรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาเอก เป็นต้น เพื่อให้ทราบว่านิสัยในการเรียนของกลุ่มต่างๆ มีความเหมือนหรือแตกต่างกัน
4. ควรนำตัวแปรทักษะการทำแบบทดสอบมาศึกษาว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลทำให้ทักษะการทำแบบทดสอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการเรียน เพื่อทราบแนวทางในการปรับนิสัยการเรียนด้านทักษะการทำแบบทดสอบ ซึ่งจะส่งผลทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น